

De Heer is mijn Herder

Jan Proos

Dit materiaal is onderdeel van het compendium christelijk leraarschap dat samengesteld is door het lectoraat Christelijk leraarschap van Driestar hogeschool. Zie ook www.christelijkleraarschap.nl.

Samenvatting	Artikel waarin Calvijn weergeeft hoe hij de leiding van de Herder mag ervaren. We mogen veilig en in vrede onder Zijn hoede rusten.
Bronvermelding	Proos, J.P. (2009) De Heer is mijn Herder. In: Aan de slag met Calvijn, Bronteksten op school - deel 1 (pp. 75-76) Gouda: Lectoraat Onderwijs & Identiteit
Thema *	Inspiratiebronnen
Gebruik **	Hoofd/hart
Plaatsingsdatum	2009
Gerelateerde artikelen	n.v.t.
Trefwoorden	Toevlucht

* In het compendium wordt al het materiaal verdeeld over de acht thema's van christelijk leraarschap: *onderwijs, inspiratiebronnen, leraar, leerling, leerstof, didactiek, schoolteam, leidinggevend*.

** Het materiaal kan gebruikt worden als onderbouwing en visievorming (*hoofd*), bezinning en reflectie (*hart*) of biedt concrete handreikingen en voorbeelden (*handen*).

Tekst 26 De Heer' is mijn Herder. Commentaar op Psalm 23:1

Er is haast geen bekender beeld van God dan dat Hij een herder is. Ook kinderen zien God graag als Herder waarbij ze zich veilig en geborgen mogen weten. Het beeld mag ook centraal staan in de bijbelvertellingen omdat het op een juiste wijze aangeeft Wie God voor Zijn kinderen wil zijn. In de onderstaande tekst geeft Calvijn op een gevoelvolle wijze weer hoe hij de leiding van deze Herder mag ervaren. Hij geeft ook aan dat het niet vanzelfsprekend is dat we die leiding van de grote Herder aanvaarden.

Psalm 23:1 Jehova is mijn Herder

Hoewel God door Zijn weldaden, als door het smaken van Zijn Vaderlijke goedheid ons op zachte wijze tot Zich trekken wil, is toch niets meer in staat, om hem te vergeten, dan wanneer wij in rust en vrolijkheid leven; ja, het geluk doet niet alleen de meesten van dronkenschap onmatig opspringen, maar het verwekt ook een woestheid die ons trots en schaamteloos doet zijn tegenover God. Het is dan ook nauwelijks een honderdste deel, dat zich op gematigde wijze bepaald houdt bij de vreze Gods, als het zijn geluk geniet. Met des te groter nauwgezetheid moeten wij letten op het voorbeeld van David, die tot de hoogste waardigheid gekomen, in de glans van macht en eer, in het bezit van de grootste rijkdom, te midden van de genietingen van een koning niet alleen getuigt God niet te vergeten, maar uit zijn weldaden zelfs een ladder maakt, om daarop tot God nader te komen. En op die wijze beteugelt hij niet alleen de willekeur van zijn vlees, maar spoort zich des te ijveriger ook aan tot dankbaarheid en oefening van geloof; zoals ook blijkt uit het slot van den Psalm, waar hij zegt: dat hij wonen zal in het huis des Heeren tot in lengte van dagen. (...) Verder toont hij door het beeld van een herder aan hoezeer God voor hem in alles voorzag; alsof hij gezegd had dat God voor hem zorgde, als een herder bezorgd is voor de schapen, welke hem toevertrouwd zijn. Dat God nu veelvuldig in de Schrift Zich de naam van een herder toe-eigent en zulk een persoon voorstelt, is geen klein teken van Zijn liefde jegens ons. Want, omdat de manier van spreken laag en nederig is, moet Hij ons een bijzondere genegenheid toedragen, dat Hij zich verwaardigt zich ter wille van ons zo laag te stellen; en te verwonderen is het daarom, indien Zijn liefelijke en bijzondere uitnodiging ons niet tot Hem trekt, om veilig en in vrede onder Zijn hoede te kunnen rusten. Maar men moet onthouden, dat God voor anderen geen herder is, tenzij deze bewust van hun zwakheid en onmacht, gevoelen Zijn bescherming nodig te hebben en die, gaarne in Zijne schaapskooi vertoevende, zich aan Zijn bestuur overgeven. David, die uitmuntte in kracht en macht, bekent gaarne dat hij een arm schaap is, om God te kunnen hebben als Herder. En wie van ons zal zich gaarne van die noodzakelijkheid ontdoen, die allen door een inwonende zwakte overtuigd worden, dat wij meer dan ongelukkig zijn, indien wij niet leven onder de bescherming van dezen Herder? Overigens, het past ons in herinnering te houden, dat daarin het hoogste geluk gelegen is, indien Gods hand is uitgestrekt om ons te besturen, indien wij leven onder

Zijn schaduw, en Zijn voorzienigheid waakt voor ons behoud. Zal dan alles ons ook al overvloedig ten dienste staan, laten wij dan weten, dat wij nergens anders gelukkig door zijn, dan dat God ons waardig keurt in Zijn kudde te worden opgenomen. Voeg er bij dat dan eerst, zoals het behoort, aan God het ambt van herder verleend wordt, wanneer wij overtuigd zijn, dat alleen Zijn voorzienigheid voor ons voldoende is. Want evenals, zelfs in den grootste overvloed, zij zich ledig en hongerig gevoelen moeten, die God niet tot een herder hebben; zo staat het voor ons, die Hij onder Zijn zorg genomen heeft, vast en zeker, dat het ons aan geen enkel goed ontbreken zal. Daarom verkondigt David, dat hij niet bevreesd is, dat hem iets zal ontbreken juist omdat God zijn Herder is.

Vragen:

1. Wat is er van onze kant nodig om de toevlucht te nemen tot de grote Herder? Hoe ervaar je de beschrijving van deze gesteldheid?
2. Wat wordt er van ons verlangd als we de toevlucht genomen hebben tot de Herder?
3. Wat is het belangrijkste kenmerk van het Herder-zijn van God voor ons eigen leven?
4. Hoe kun je als leerkracht dit beeld van de Goede Herder op de juiste wijze overbrengen naar de kinderen in de klas?
5. Wat vind je de mooiste omschrijvingen die Calvijn gebruikt in de bovenstaande tekst?